

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobců **1/ Ing. M. R.**, a **2/ Ing. M. R.**, zastoupených Mgr. Pavlínou Marešovou, advokátkou ve společnosti PPS advokáti s.r.o., se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2014, č. j. 149312/2014/KUSK, sp. zn. SZ 135225/2014/KUSK REG/Bu,

t a k t o :

I. Řízení o žalobě žalobkyně 2/ se z a s t a v u j e .

II. Ve vztahu mezi žalobkyní 2/ a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou dodanou do datové schránky soudu dne 26. 11. 2014 se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2014, č. j. 149312/2014/KUSK, sp. zn. SZ 135225/2014/KUSK REG/Bu, jímž žalovaný zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Jesenice, odboru životního prostředí a výstavby, oddělení výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 25. 2. 2014, č. j. OúJ/02194/2014/Pre, sp. zn. OŽPV/URS071-12854/2013/Pre, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení umístil a povolil stavbu rodinného dvojdomu na pozemku p. č. xx v k. ú. Horní Jirčany, obec Jesenice.

Krajský soud v Praze nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž shledal, že žalobci neuhradili soudní poplatky, jejichž výše činí v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu 3. 000,- Kč, jak vyplývá z položky 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

Krajský soud v Praze proto svým usnesením ze dne 1. 12. 2014, č. j. 45 A 78/2014-9, vyzval každého ze žalobců k zaplacení soudního poplatku za jím podanou žalobu a určil mu k tomu lhůtu tří dnů ode dne doručení předmětného usnesení. Soud zároveň žalobce poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Výše uvedené usnesení bylo zástupkyní žalobců doručeno dne 1. 12. 2014.

Dne 4. 12. 2014 soud obdržel bezhotovostní úhradu soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč od žalobce 1/. Dne 5. 12. 2014 v návaznosti na to zástupkyně žalobců uvedla, že trvá na tom, aby byl soudní poplatek vyměřen pouze jednou. Namítla přitom, že rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011-251, publikovaný pod č. 2410/2011 Sb. NSS (dostupný na webu www.nssoud.cz), jímž bylo ve výzvě k úhradě soudního poplatku argumentováno, řešil situaci podílových spoluvlastníků nemovitosti, avšak

žalobci nemovitost vlastní v režimu společného jmění manželů (dále jen „SJM“), v důsledku čehož se úkony jednoho z nich považují za úkony činěné v rámci správy SJM a zavazují je oba společně a nerozdílně, pokud nevybočují z mezí běžného jednání. Závěry citovaného rozsudku NSS tedy podle nich nejsou aplikovatelné na manžele.

Dle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

K námitce žalobců je třeba uvést, že závěry ve shora označeném rozsudku NSS dopadají v plném rozsahu i na případy společně podaných žalob manželů. Nic totiž nebrání tomu, aby ve správním řízení činil každý z manželů úkony samostatně, a dokonce ani tomu, aby každý z nich zastával odlišné procesní stanovisko. Každý z nich je totiž účastníkem správního řízení sám o sobě. Samotná možnost takového postupu ve správním řízení nutně vede k závěru, že pozice každého z manželů v případě podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu může být odlišná, neboť zatímco argumenty jednoho z manželů mohly být ve správním řízení řádně vypořádány, argumenty druhého z nich mohly být opomenuty či vypořádány vadně. V důsledku toho ani v případě společně podané žaloby oběma manžely není principiálně vyloučeno, že žalobě jednoho z manželů bude vyhověno, zatímco žaloba druhého z nich bude zamítnuta, byť by byla žaloba textována shodně. Právě proto platí i pro manžele závěr o tom, že v soudním řízení správním tvoří jen tzv. samostatné společenství v rozepři a že i v řízení před soudem může každý z nich jako samostatný účastník jednat sám za sebe. V důsledku toho je namístě vyměřit soudní poplatek každému z nich samostatně. Ostatně shodně postupuje i NSS, jak plyne např. z rozsudku ze dne 14. 9. 2011, č. j. 9 Ans 8/2011-62, nebo z usnesení ze dne 26. 2. 2014, č. j. 6 As 28/2014-14.

Lze jen dodat, že pokud mají manželé za to, že vystupovali ve správním řízení shodným způsobem a mají současně vzájemnou důvěru, že jeden z nich bude v soudním řízení správním řádně hájit jejich společné zájmy, pak postačí, pokud žalobu podá jen jeden z nich, neboť v případě úspěchu podané žaloby působí zrušení napadeného rozhodnutí ve vztahu ke všem účastníkům správního řízení, tj. i ve vztahu k druhému z manželů.

Protože soudní poplatek byl zjevně uhrazen pouze žalobcem 1/ soud dospěl k závěru, že došlo k naplnění podmínek vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve vztahu k žalobkyni 2/, neboť ta nezaplatila soudní poplatek, ačkoliv k tomu byla ze strany soudu řádně vyzvána a rovněž poučena o následcích nesplnění této povinnosti. Soud proto řízení o žalobě žalobkyně 2/ proti rozhodnutí žalovaného zastavil.

Dle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Proto rozhodl soud tak, že ve vztahu mezi žalobkyní 2/, jejíž účast v řízení před soudem je tímto rozhodnutím ukončena, a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. prosince 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková